ESIMESE ASTME KOHTU MÄÄRUS (kolmas, laiendatud koda)

7. detsember 2004 *

Kohtuasjas T-251/00 DEP,

Lagardère SCA, asukoht Pariis (Prantsusmaa), esindaja: advokaat A. Winckler,

Canal+ SA, asukoht Pariis, esindaja: advokaat J.-P. de La Laurencie, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

hagejad,

versus

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: F. Lelievre ja W. Wils ning hiljem É. Gippini Fournier, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

kostja,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

mille esemeks on Esimese Astme Kohtu 20. novembri 2002. aasta otsuse T-251/00: Lagardère ja Canal+ *v.* komisjon (EKL 2002, lk II-4825) järel kohtukulude jaotamine,

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS
(kolmas, laiendatud koda)

koosseisus: koja esimees M. Jaeger, kohtunikud V. Tiili, J. Azizi, E. Cremona ja O. Czúcz,

kohtusekretär: H. Jung,

on teinud järgmise

määruse

Asjaolud, menetlus ja poolte nõuded

1 20. novembri 2002. aasta otsusega tühistas Esimese Astme Kohus kohtuasjas T-251/00: Lagardère ja Canal+ *v.* komisjon (EKL 2002, lk II-4825, edaspidi „põhikohtuasi") komisjoni 10. juuli 2000. aasta otsuse, millega muudeti komisjoni 22. juuni 2000. aasta otsust, milles tunnistati koondumine ühisturuga ja Euroopa Majandusühenduse lepinguga kokkusobivaks (kohtuasjad COMP/JV40 — Canal+/Lagardère ja COMP/JV47 — Canal+/Lagardère/Liberty Media), ja jättis kohtukulud komisjoni kanda.

2 6. jaanuari 2003. aasta kirjas nõudis Lagardère, et komisjon maksaks talle põhikohtuasjas kantud kohtukuludena välja 179 160,44 eurot. 16. jaanuaril 2003 palus komisjon Lagardère'il oma nõuet põhjendada. 12. veebruari 2003. aasta kirjas esitas Lagardère täpsema kulunimekirja, jäädes täies ulatuses algse nõude juurde. 10. märtsil 2003 keeldus komisjon nõutud kohtukulude hüvitamisest ja tegi Lagardère'ile ettepaneku maksta viimasele 20 000 eurot.

3 5. märtsi 2003. aasta kirjas nõudis Canal+, et komisjon maksaks talle põhikohtuasjas kantud kohtukuludena välja 225 863,24 eurot. 12. märtsil 2003 palus komisjon Canal +'il oma nõuet põhjendada. 4. juuni 2003. aasta kirjas esitas Canal+ täpsema kulunimekirja, jäädes täies ulatuses algse nõude juurde. 17. juunil 2003 keeldus komisjon nõutud kohtukulude hüvitamisest ja tegi Canal+'ile ettepaneku maksta viimasele 20 000 eurot. 29. oktoobril 2003 kordas Canal+ komisjonile 5. märtsil 2003 esitatud nõuet.

4 Lagardère ja Canal+ esitasid Esimese Astme Kohtu kantseleisse vastavalt 2. juulil 2003 ja 20. aprillil 2004 eraldi dokumentidena taotlused kohtukulude jaotamiseks Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 92 lõike 1 alusel.

5 Lagardère palub Esimese Astme Kohtul määrata talle komisjoni poolt hüvitatavateks kohtukuludeks 179 160,44 eurot.

6 Canal+ palub Esimese Astme Kohtul määrata talle komisjoni poolt hüvitatavateks kohtukuludeks 228 463,24 eurot.

7 Komisjon esitas oma märkused Lagardère'i ja Canal+'i nõuetele vastavalt 18. augustil 2003 ja 23. juulil 2004 Esimese Astme Kohtu kantseleisse esitatud vastustes. Komisjon palub Esimese Astme Kohtul määrata mõlemale hagejale hüvitatavateks kohtukuludeks 43 250 eurot, jagamiseks nende kahe poole vahel.

Poolte argumendid

Lagardère'i argumendid

8 Oma 6. jaanuari 2003. aasta ja 12. veebruari 2003. aasta kirjades, millele Lagardère viitab kohtukulude jaotamise taotluses, nõudis Lagardère komisjonilt kohtukulude hüvitamist, mida on täpsustatud järgmiselt:

— advokaaditasudena 407,5 töötundi, millest 72,75 tundi partneri tööd tunnihinnaga 550–765 USA dollarit (USD), 246 tundi advokaadi tööd tunnihinnaga 360–480 dollarit ja 88,75 tundi advokaadi abi tööd tunnihinnaga 120–190 dollarit, seega advokaaditasudena kokku 167 000 eurot nelja eraldi arve alusel, mis puudutavad peamiselt kulusid, mis on tekkinud esiteks ühest nõupidamisest komisjoni talitustega 27. juulil 2000, samuti põhikohtuasja hagi ettevalmistamisest ja koostamisest, teiseks vastuvõetamatuse vastuväitele märkuste koostamisest, kolmandaks repliigi ettevalmistamisest ja koostamisest, samuti kostja vastuse ja vasturepliigi analüüsist ning neljandaks Esimese Astme Kohtu menetlust korraldavatele meetmetele märkuste ettevalmistamisest ja istungitel osalemisest;

— telekommunikatsioonikuludena (telefon ja faks) kokku 1819 eurot;

— dokumentide koostamise kulud (ärakirjad ja kokkuköitmine, sekretariaadi ületunnid) kokku 4254 eurot;

— postikuludena (kuller, margid, kättetoimetatud post) kokku 360 eurot;

— menetlusdokumentide Esimese Astme Kohtusse viimisega seotud taksokuludena ja sõidukuludena kokku 3985 eurot.

9 Lagardère'i väidete kohaselt ei ole advokaatide menetlusele kulutatud aeg üleliigne, kui võtta arvesse kohtuvaidluse eesmärk ja olemus, selle tähtsus ühenduse õiguse seisukohalt ja poolte menetlusega seotud majanduslikud huvid. Lagardère väidab, et põhikohtuasi on tõstatanud uusi ja õiguslikult keerulisi küsimusi ning on seega nõudnud ulatuslikku uurimist ja tõlgendamist. Lagardère rõhutab, et eelkõige komisjoni esitatud vastuvõetamatuse vastuväite tõttu on tulnud koostada palju vastuseid. Lisaks väidab ta, et menetlusökonoomiast lähtudes ja vähendamaks kohtuasjale kulutatavat tööaega on seisukohtade koostamine nõudnud kolme hageja advokaadi töö ühildamist, kuna hagi on esitanud kolm hagejat, kellest üks on pärast kirjaliku menetluse lõppu loobunud. Lagardère rõhutab, et hagejate advokaadid on teinud koostööd hagi ja teisi seisukohti ette valmistades, mille nad on esitanud ühiselt, mitte eraldi dokumentidena, aga mingit ametlikku kokkulepet ülesannete jaotamiseks advokaatide vahel sõlmitud ei ole.

10 Lagardère leiab, et kohtuasi puudutab tema majanduslikke huve Esimese Astme Kohtu põhikohtuasjas tehtud otsuse punktis 111 märgitud viisil, see tähendab, et vaidlustatud otsus on loonud õigusliku ebakindluse teatud lepingutingimuste kehtivuse suhtes. Eeltoodu põhjal leiab Lagardère, et vastavalt Esimese Astme Kohtu väljakujunenud kohtupraktikale on advokaatide esitatud töötundide arv ja nende tunnihinnad kohased. Viitamine advokaatide keskmistele tunnihindadele teistes asjades ei ole asjakohane, kuna kohtukulude suurus tuleb määrata iga üksikjuhtumi puhul eraldi.

11 „Taksokulude" osas väidab Lagardère, et need puudutavad peamiselt menetlusdokumentide Esimese Astme Kohtu kantseleisse viimise kulusid. 27. juuli 2000. aasta nõupidamisega seotud kulude osas kinnitab Lagardère täiendavalt, et selle nõupidamise eesmärk oli saavutada 10. juuli 2000. aasta otsuse tühistamine ja seega Esimese Astme Kohtusse hagi esitamise vältimine.

Canal+'i argumendid

12 Oma 5. märtsi 2003. aasta ja 4. juuni 2003. aasta kirjades, millele Canal+ viitab kohtukulude jaotamise taotluses, nõudis Canal+ komisjonilt kohtukulude hüvitamist, mida on täpsustatud järgmiselt:

— advokaaditasudena 954 töötundi tunnihinnaga 414–572 dollarit partnerite ja advokaatide töö eest ja 120–150 dollarit advokaadi abi töö eest, seega advokaaditasudena kokku 216 662 eurot kuue eraldi tasuarve alusel, mis peamiselt puudutavad esiteks komisjoni talitustega peetud kirjavahetust seoses põhikohtuasjas vaidlustatud otsusega ja põhikohtuasja hagi ettevalmistamist ja koostamist, teiseks vastuvõetamatuse vastuväitele märkuste koostamist, kolmandaks repliigi koostamist, neljandaks kostja vasturepliigile märkuste

koostamist, viiendaks Esimese Astme Kohtu menetlust korraldavatele meetmetele märkuste ettevalmistamist ja kuuendaks istungit;

— muude kuludena (sõidukulud, postikulud, ärakirjad, telefon ja faks) 9201 eurot;

— käesoleva menetluse esemeks oleva kohtukulude jaotamise taotluse ettevalmistamise ja esitamisega seotud kuludena 2600 eurot.

13 Mis puudutab komisjoni talitustega põhikohtuasjas vaidlustatud otsusega seoses peetud kirjavahetusest tekkinud kulusid, siis leiab Canal+, et need on otseselt menetlusega seotud kulud. Canal+ rõhutab nimelt, et pärast põhikohtuasjas vaidlustatud otsuse vastuvõtmist oli arvestades selle otsusega tekitatud ebakindlat olukorda vaja otsustada edasine käitumine ja uurida selle peale hagi esitamise asjakohasust.

14 Canal+ väidete kohaselt on kõik teised kulud Esimese Astme Kohtu menetlusega seotud vältimatud kulud. Advokaaditasude suurust õigustab Canal+ väidete kohaselt kohtuasja keerukus, kuna tõstatatud õiguslikke küsimusi ei ole ühenduse kohtud seni arutanud. Lisaks leiab Canal+, et ta on pidanud esitama tavalisest suuremal arvul seisukohti osaliselt tulenevalt komisjoni esitatud vastuvõetamatuse vastuväitest. Asja keerukus nõudis samuti suurema arvu advokaatide osalemist ja nendelt suurema arvu töötundide tegemist. Tunnihinnamäär vastab spetsialiseerunud advokaatide poolt tavaliselt küsitavale määrale. Canal+ rõhutab, et põhikohtuasja menetlus ei esindanud ainult tema olulist majanduslikku huvi, vaid püstitas samaaegselt ühenduse õiguse seisukohalt väga olulisi küsimusi.

15 Viimasena leiab Canal+, et kui võetakse arvesse, et hüvitatavaid kohtukulusid määrates arvestab Esimese Astme Kohus kõiki kohtuasjaga seotud asjaolusid kuni otsuse tegemiseni ja et kohus ei tee eraldi otsust kohtukulude suhtes, mida pooled kannavad kohtukulude jaotamise menetlusega seoses, siis peab käesolev taotlus sisaldama viimati nimetatud menetlusega seotud kulusid ehk 2600 eurot.

Komisjoni argumendid

16 Komisjon leiab, et põhikohtuasi on suhteliselt keeruline vaid hagi vastuvõetamatust puudutavate õiguslike küsimuste osas. Vastupidiselt Esimese Astme Kohtus tavaliselt arutatavatele konkurentsiasjadele ei ole põhikohtuasi seevastu faktiliste asjaolude osas sugugi keeruline. Komisjoni arvates võis seisukohtade koostamine seega võtta kolmandiku kuni poole tavaliselt konkurentsiasjades vajalikust töömahust. Seetõttu peab komisjon mõlema hageja esitatud töötunde ilmselgelt ülemäärästeks. Komisjon ei nõustu, et vastuvõetamatuse vastuväide iseenesest on suurendanud hagejate advokaatide töötundide arvu võrreldes sellega, mida oli igal juhul vaja kulutada hagi ja hageja repliigi koostamiseks põhikohtuasjas.

17 Komisjon väidab, et asi ei võinud nõuda erinevate advokaadibüroode seitsme partneri ja nelja advokaadi osalemist. Lisaks leiab komisjon, et teatud töötunde ei või pidada Esimese Astme Kohtu menetlusega seotud vältimatuteks kuludeks. Selles osas, milles hagejad väidavad, et asi on nõudnud kõigi nende advokaatide koostööd põhikohtuasjas, leiab komisjon, et sellisest koostööst tulenev kasu ei kajastu nõutavate kohtukulude määras.

18 Komisjoni arvates on hagejate advokaatide tunnitasumäärad tunduvalt kõrgemad spetsialiseerunud advokaatide poolt tavaliselt küsitavast. Ta leiab, et kuigi kohtupraktika ei ole tunnihindu kindlaks määranud ja kantud kulude mõistlikkus tuleb otsustada iga üksikjuhtumi puhul eraldi, on kasulik märkida ära varasemad juhtumid ja teha mõned võrdlused, et piirata meelevaldsuse ja ebaõigluse riski. Selles osas viitab komisjon 10. jaanuaril 2002. aasta kohtuasjas T-80/97 DEP: Starway *v.* nõukogu (EKL 2002, lk II-1, punkt 36) tehtud määrusele, milles Esimese Astme Kohus aktsepteeris hüvitatavate kohtukulude kindlaksmääramisel tunnihinda 285,05 eurot.

19 Komisjon leiab, et 27. juuli 2000. aasta nõupidamisega seoses kantud kulud on seotud kohtumenetlusele eelneva staadiumiga. Lisaks on Lagardère'i esitatud muud kulud ülemääraselt suured. Muu hulgas ei ole dokumentide ärakirjade eest mõistlik nõuda 0,16 eurot leht, kuna sisse ostetuna maksab sama teenus vähem kui 0,02 eurot lehekülg. „Taksokulude" osas vaidleb komisjon täiendavalt vastu sellele, et Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 91 punkti b mõttes on vältimatu menetlusdokumentide kohtusse viimiseks tellida regulaarselt takso.

20 Viimasena vaidleb komisjon vastu sellele, et Lagardère'il on kõnealuses asjas eriline majanduslik huvi või et asjal on eriline tähtsus ühenduse õiguse seisukohast.

Esimese Astme Kohtu hinnang

21 Kodukorra artikli 91 punkt b kohaselt loetakse hüvitatavateks kohtukuludeks „menetlusega seotud poolte vältimatud kulud, eelkõige reisi- ja elamiskulud ning esindaja-, nõustaja- või advokaadikulud". Nimetatud sättest tuleneb, et hüvitatavad

on vaid kohtukulud, mis on esiteks tekkinud seoses menetlusega Esimese Astme Kohtus ja mis teiseks on olnud selleks vältimatud.

22 Esiteks ei saa lugeda vältimatuteks kuludeks kohtukulusid, mida hagejad on nõudnud tulenevalt kirjavahetusest, mida peeti komisjoni talitustega pärast põhikohtuasjas vaidlustatud otsuse tegemist ja enne selle otsuse peale hagi esitamist. Tuleb pidada meeles, et kodukorra artiklis 91 mõeldakse „menetluse" all vaid menetlust Esimese Astme Kohtus, mitte sellele eelnevat staadiumit (vt eespool punktis 18 viidatud määrus kohtuasjas Starway *v.* nõukogu, punkt 25 ja selles viidatud kohtupraktika), hoolimata sellest, et nagu Lagardère väidab, võis kõnealuse nõupidamise eesmärgiks olla Esimese Astme Kohtusse hagi esitamise vältimine.

23 Mis puudutab Esimese Astme Kohtu menetlusega seotud kulusid, siis tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et tasumäärasid puudutavate ühenduse õigusnormide puudumisel peab Esimese Astme Kohus hindama juhtumi asjaolusid oma siseveendumuse kohaselt, võttes arvesse kohtuvaidluse eesmärki ja olemust, selle tähtsust ühenduse õiguse seisukohalt, samuti juhtumi keerukust, asjaga seotud esindajate või nõustajate töö mahtu ning poolte menetlusega seotud majanduslikke huve (vt eespool punktis 18 viidatud määrus kohtuasjas Starway *v.* nõukogu, punkt 27 ja selles viidatud kohtupraktika).

24 Eriti tuleb meeles pidada, et väljakujunenud kohtupraktikast tulenevalt ei ole ühenduse kohus pädev määrama kindlaks tasusid, mida pooled maksavad oma advokaatidele, küll aga võib ta kindlaks määrata nende tasude selle osa, mida peab tasuma pool, kellelt kohtukulud võidakse välja mõista. Esimese Astme Kohus ei pea kohtukulude kindlaksmääramise taotluse üle otsustamisel arvestama siseriiklikke kehtivaid advokaadi tasumäärasid ega mis tahes selle kohta sõlmitud kokkulepet

huvitatud poole ja tema esindajate või nõustajate vahel (vt Esimese Astme Kohtu 24. jaanuari 2002. aasta määrus kohtuasjas T-38/95 DEP: Groupe Origny *v.* komisjon, EKL 2002, lk II-217, punkt 32 ja eespool punktis 18 viidatud määrus Starway *v.* nõukogu, punkt 26 ja selles viidatud kohtupraktika).

25 Nende kriteeriumite põhjal tuleb määrata käesolevas kohtuasjas hüvitamisele kuuluvad kohtukulud. Seega tuleb võtta arvesse järgmised hinnatavad asjaolud.

26 Mis esiteks puudutab kohtuvaidluse eesmärki ja olemust, samuti selle tähtsust ühenduse õiguse seisukohalt, on ilmselge, et asjas on kerkinud esile uus ja oluline õiguslik küsimus. Kuna komisjon esitas vastuvõetamatuse vastuväite, mis põhiliselt käsitles seda, et põhikohtuasjas vaidlustatud otsus ei ole pooli kahjustav otsus, tuli analüüsida komisjoni kohustuste ulatust ühinemise täiendavate piirangute hindamisel, mis on määratud nõukogu 21. detsembri 1989. aasta määruse (EMÜ) nr 4064/89 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (EÜT L 395, lk 1), alusel. Seda küsimust komisjoni haldusmenetluse käigus analüüsitud ei ole. Lisaks on komisjon alles põhikohtuasjas töötanud välja ja avaldanud uue koondumismenetluses ühinemise täiendavaid piiranguid puudutava poliitika. Selle küsimuse analüüs, eriti poolte seisukohad vastuvõetamatuse vastuväitele, on seega õigustanud spetsialiseerunud advokaatide osavõttu, mis tähendas märkimisväärselt suurt hulka töötunde väga kõrge tunnihinnaga, ja seda, et hagejaid esindas mitu advokaati (vt selles osas eespool punktis 18 viidatud määrus Starway *v.* nõukogu, punkt 31 ja selles viidatud kohtupraktika).

27 Samuti on seisukohtade ettevalmistamine põhikohtuasjas kõnealuses küsimuses võinud kindlasti nõuda olulist uurimistööd ja tekitanud sellega muid kulusid, nagu seda on dokumentide paljundamisega seotud kulud.

28 Eelkõige eelmainitud vastuvõetamatuse vastuväidet puudutavatest seisukohtadest erinevate dokumentide koostamise osas tuleb siiski võtta arvesse, et välja arvatud üks konkreetne õiguslik küsimus, ei olnud asi õiguslikust ega faktiliste asjaolude aspektist eriti keeruline. Samuti ei olnud põhikohtuasja toimik eriti mahukas.

29 Lisaks tuleb tõdeda, et osa hagejate põhikohtuasjas esitatud väidete osas oli seisukohti vahetatud juba komisjoni haldusmenetluse käigus ja poolte advokaadid pidid tundma esilekerkinud küsimusi sügavuti, kuna nad olid nimetatud haldusmenetluses juba osalenud.

30 Siiski tuleb võtta arvesse, et hagejad on koostöös valmistanud ette hagi ja muud dokumendid, mille nad on esitanud ühiselt, mitte eraldi dokumentidena, kuigi iga hagejat esindasid erinevad advokaadid ja kuigi ilmselt ühtegi formaalset kokkulepet tööde jaotamise kohta nende vahel sõlmitud ei olnud. Sellises olukorras, isegi kui võtta arvesse Lagardère'i väidet, et iga pool peab ise andma hinnangu kõikidele Esimese Astme Kohtu menetluses ilmnenud asjaoludele ja et erinevate poolte advokaadid peavad oma tööd ühitama, pidanuks hagi ühisel esitamisel siiski mingil määral vähenema aeg, mida kummagi hageja advokaadid on kulutanud eelkõige põhikohtuasjas dokumentide ettevalmistamisele ja koostamisele. Esimese Astme Kohus võtab siiski arvesse ka seda, et esitades hagi ja koostades teised seisukohad ühiselt ja mitte eraldi dokumentidena, on põhikohtuasja pooled oma töömeetodiga tunduvalt vähendanud vastaspoole ning ka Esimese Astme Kohtu kulusid.

31 Kohtuvaidlus puudutas ka hagejate majanduslikke huve, kuna koondumise kehtivus on põhikohtuasjas vaidlustatud otsusega seatud osaliselt kahtluse alla. Võrreldes teiste koondumisi puudutavate menetlustega ei saa siiski väita, et kohtuvaidlusel oleks selle poolte seisukohast olnud eriline majanduslik huvi.

32 Eeltoodud hinnangut arvesse võttes leiab Esimese Astme Kohus kohtukulude suurust määrates esiteks, et hagejate advokaatide menetlusega seonduv töötundide arv (407,5 töötundi Lagardère'il ja 594 töötundi Canal+'il) on ülemäära suur ja et advokaaditasudena hüvitatavateks kohtukuludeks, arvestades ka käesoleva kohtukulude kindlaksmääramise menetlusega seotud kulusid, on õiglane määrata 40 000 eurot kummalegi hagejale, seega hüvitatavate advokaaditasudena kahele hagejale kokku 80 000 eurot.

33 Mis puudutab Lagardère'i muid kohtuvaidlusega seotud kulusid, siis Esimese Astme Kohus leiab, et see pool ei ole tõendanud, et muud kulud, nimelt telekommunikatsioonikulud (1819 eurot), dokumentide koostamise kulud (4254 eurot), kulleri ja markide kulud (360 eurot) ja reisikulud (3985 eurot) on tervikuna Esimese Astme Kohtu menetlusega seotud vältimatud kulud.

34 Esimese Astme Kohus leiab eelkõige, et seisukohtade ja muude dokumentide taksoga Esimese Astme Kohtusse toimetamist ei saa põhimõtteliselt pidada menetlusega seotud vältimatuteks kuludeks. Esiteks on muid kindlaid ja odavamaid viise dokumentide toimetamiseks Esimese Astme Kohtusse. Teiseks on kodukorra artikli 102 lõikes 2 nähtud ette menetlustähtaegade pikendamine seoses suurte vahemaadega, et dokumente oleks võimalik kohale toimetada traditsioonilisemal ja odavamal viisil. Ja lõpuks on alates 1. veebruarist 2001, mis jääb ajavahemikku, mil oli käimas põhikohtuasja kirjalik menetlus, kodukorra artikli 43 lõike 6 kohaselt

võimalik edastada seisukohad kaasaegsete kommunikatsioonivahendite abil, nagu seda on faks, tingimusel et hiljemalt kümne päeva pärast esitatakse allkirjastatud originaal. Kui lisaks võtta arvesse, et Lagardère nõuab seisukohtade ja teise dokumentide taksoga edastamise kulusid, siis tunduvad ka telekommunikatsioonikulud, eriti faksikulud, kohtukulude kindlaksmääramisel ilmselgelt ülemääraselt suured.

35 Kuna Lagardère ei ole esitanud täpseid andmeid nende muude kulude kohta, siis peab Esimese Astme Kohus sobilikuks määrata hüvitatavateks kohtukuludeks muude kulude osas 6000 eurot.

36 Mis puudutab Canal+'i muid kohtuvaidlusega seotud kulusid, siis tuleb võtta arvesse, et see pool on esitanud nende kohta väga detailse kirjelduse. Võttes arvesse, et telekommunikatsioonikulud ja faksikulud tunduvad kohtukulude jaotamisel ilmselgelt ülemääraselt suured, peab Esimese Astme Kohus sobilikuks määrata Canal+'ile hüvitatavateks kohtukuludeks muude kulude osas 8500 eurot.

37 Seetõttu peab Esimese Astme Kohus õiglaseks määrata Lagardère'ile hüvitatavateks kohtukuludeks 46 000 eurot ja Canal+'ile hüvitatavateks kohtukuludeks 48 500 eurot.

38 Kuna Esimese Astme Kohus võtab kohtukulude määramisel arvesse kõiki asjaga seotud asjaolusid määruse tegemiseni, ei ole vaja eraldi lahendada käesoleva kohtukulude jaotamise menetlusega seotud kohtukulusid (vt selles osas eespool punktis 18 viidatud määrus Starway *v.* nõukogu, punkt 39).

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (kolmas, laiendatud koda)

teeb määruse, millega otsustab:

1. **Komisjoni poolt Lagardère'ile kohtuasjas T-251/00 hüvitatavate kohtukulude summa on 46 000 eurot.**

2. **Komisjoni poolt Canal+'ile kohtuasjas T-251/00 hüvitatavate kohtukulude summa on 48 500 eurot.**

Luxembourgis, 7. detsembril 2004

Kohtusekretär

H. Jung

Koja esimees

M. Jaeger